

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Romualda Spyt (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSA Jolanta Frańczak (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K. S.

przeciwko M.-P. S. spółce jawnej

o ustalenie istnienia stosunku pracy,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw

Publicznych w dniu 21 listopada 2011 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 20 października 2010 r.,

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 26 maja 2010 r. ustalił, że powoda K. S. i stronę pozwaną „M. – P.” spółkę jawną łączył stosunek pracy w okresie do dnia 25 marca 2009 r. oraz zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od wyroku wywiodła strona pozwana zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu naruszenie przepisów prawa procesowego w postaci art. 189 k.p.c. poprzez bezzasadne przyjęcie, że powód ma interes prawny w ustaleniu istnienia stosunku pracy, podczas, gdy w innej zawisłej sprawie dochodzi roszczenia dalej idącego (zapłaty) oraz naruszenie przepisów prawa materialnego,

w szczególności: art. 61 k.c. w związku z art. 300 k.p. oraz art. 55 § 2 k.p. w związku z art. 52 § 2 k.p. poprzez błędne uznanie, że powód rozwiązał umowę o pracę bez wypowiedzenia. Strona pozwana domagała się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia powództwa w całości, ewentualnie ustalenia, że stosunek pracy pomiędzy stronami ustał z dniem 2 września 2008 r.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w W. wyrokiem z dnia 20 października 2010 r. zmienił zaskarżony przez stronę pozwaną wyrok w ten sposób, że ustalił, iż powoda K. S. i stroną pozwaną „M. – P.” spółkę jawną w W. łączył stosunek pracy do dnia 6 października 2008 r., oddalił apelację w pozostałym zakresie, zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 47 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą oraz zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Od wyroku Sądu drugiej instancji powód wniósł skargę kasacyjną, zaskarżając wyrok w części, w której Sąd Okręgowy ustalił, że powoda i stroną pozwaną łączył stosunek pracy do dnia 6 października 2008 r. oraz w części orzekającej o kosztach procesu, domagając się uchylecia zaskarżonego wyroku oraz zmiany tego wyroku poprzez oddalenie apelacji strony pozwanej oraz zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym a także kosztów postępowania w postępowaniu kasacyjnym. Powód zarzucił naruszenie prawa materialnego i wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jako oczywiście uzasadnionej.

Pismem procesowym, nadanym w placówce pocztowej w dniu 29 października 2011 r., pełnomocnik powoda cofnął skargę kasacyjną W uzasadnieniu wskazał, że strony zawarły ugodę, która w sposób całościowy wyczerpuje roszczenia stron z tytułu stosunku pracy łączącego powoda K. S. ze stroną pozwaną „M. –P.” spółką jawną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Cofnięcie przez stronę skargi kasacyjnej jest czynnością procesową nie podlegającą kontroli sądu i nie wymaga zgody drugiej strony. Cofnięcie skargi

proceedzi do umorzenia postępowania kasacyjnego i orzeczenia o kosztach procesu, jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze w związku z art. 398²¹ k.p.c.). Zgodnie z art. 203 § 2 zdanie drugie w związku z art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. (który z mocy art. 398²¹ k.p.c. ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym) strona cofająca skargę kasacyjną zwraca drugiej stronie koszty procesu na jej żądanie (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999 nr 2, poz. 40; z dnia 16 kwietnia 2008 r., I CZ 13/08, LEX nr 646318; z dnia 2 marca 2011 r., II PK 211/10, LEX nr 829118).

W rozpoznawanej sprawie strony wzajemnie ustaliły, co wynika z treści ugody zawartej w dniu 29 września 2011 r., że strona pozwana nie będzie żądała od powoda zwrotu kosztów procesu wywołanych wniesieniem przez niego skargi kasacyjnej.

Cofnięcie skargi kasacyjnej przez pełnomocnika powoda nie narusza też przesłanek określonych w art. 469 k.p.c. Przepis ten stanowi, że sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2011 r., I UK 385/10, LEX nr 811836 oraz z dnia 4 lutego 2011 r., II UK 366/10, LEX nr 794784).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 391 § 2 w związku z art. 398²¹ k.p.c.